

ΟΙ ΑΝΤΕΝΕΣ

ϊγκος ἀπό σιδερένιες βέργες
ἀντένες στήν ταράτσα
τόσες διαθέσεις χαμένες
κι ἡ ἀπαλή του φωνή μέσα σέ καπνούς
νά δείχνει τίς περιστρεφόμενες πολιτείες
καινούρια κανάλια
καινούριες δολοφονίες κατ' ἀπ' τά πόδια μου
ἐδῶ συνέθλιψαν τό πρόσωπό της
ἀνάμεσα σέ χιονισμένα τοπιά
καὶ σταματημένα αὐτοκίνητα

ταξιδεύω
ταξιδεύω στό 23
μιά γυμνή ὄθόνη
ἐκείνο τό θρίλερ μέ τ' ἄδεια μπουκάλια
τά πετρωμένα κεφάλια νά φιλιοῦνται
στόν ἀσθεστωμένο ἥλιο
ἄδεια μουσική
καὶ σύ ἥθελες νά μοῦ δείξεις
τό καινούριο σου σουτιέν
κάπως μπέζ, στό χρώμα τοῦ δέρματος
σοῦ πήγαινε ξέρεις — ταξιδεύω

πόσες αἰχμές στό διάλειμμα
σοθαντισμένα μάτια
χέρια σταυρωμένα στήν πόρτα
καὶ δέν μ' ἄφησες ν' ἀγγίξω τό στήθος σου

τό πρόσωπό σου
σάν κάδρο ἀμετακίνητο στόν τοῖχο
ν' ἀνοίξω
μ' ἔνα σαξόφωνο γρύλισμα
σάν σκυλί ἀνοιξιάτικο
πού πενθεῖ τόν σαξοφωνίστα
ὅλα αύτά στό διάλειμμα
μέ τίς μεταλλαγές στά μάτια σου
καὶ τήν ἀραχνιασμένη κουρτίνα στό παράθυρο

Χαρακτικά Γιωργου Σταθοπουλου

ϊ! ἀπόψε!
 Θά ἔξαντλήσω κάθε περιθώριο στό πρόγραμμα
 μέ τίς πολύχρωμες κουκίδες
 καὶ τό κατέβασμα τῆς γρίλλιας ἀπέναντι
 πρέπει νά προλάθω τήν κηδεία
 καὶ μήν ξεχάσω τίς βιταμίνες C

ϊδεια κάμαρα
 κάτω ἀπό μιά λάμπα 75 κεριῶν
 ϊδεια κάμαρα
 κι ό νεκρός τοῦ σαξιφωνίστα
 μαύρη γραμμή στό κενό
 ἔνας σκύλος οὐρλιαζε ὅπως εἴπαμε
 τό σάξόφωνο οὐρλιαζε
 Oh! my Lord
 τά παράθυρα κι ό σωλήνας πούτρεχε
 ύπόγειο ρεῦμα
 ή Μύκονος, ή Ὑδρα, Σπέτσες, λίγη Ρόδος,
 τό στομάχι μου γεμάτο ἀσθέστη!

ϊδειο κορμί ἐμφιαλωμένο
 οι ἀντένες κι ό κόρφος σου π' ἄχνιζε
 ἔνα αὐτοκίνητο μάρκας Fiat συνετρίβη
 ή ἀστυνομία ἐπί τόπου
 πρέπει νά χαράξω στό τζάμι
 «ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΠΤΥΕΙΝ»
 τόν σαξιφωνίστα τόν ἔθαψαν
 μαζί μέ τή νύχτα σέ μιά πλατεία
 κι ἐγώ δέν ξέρω σέ ποιό μῆκος κύματος
 πῆρα τή φόρμα τοῦ σκύλου.

Πάνος Καπώνης

